

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Episcopi Hispani distinguebant causas quæ tractandæ erant in Concilio generali ab iis quæ pertinebant ad cognitionem Conciliorum provincialium.
Probatur ex Concilio Toletano quarto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

coepiscoporum nostrorum partium illarum effecita, secundum tenorem encycliche à nobis directe scripta una cum subscriptionibus vestris nobismer destinanda concelebrent, confirmantes atque consentientes eis quae pro orthodoxa fide & destructione hereticorum vesania nuper exorta à nobis statuta sunt.

C A P V T X X I I .

Synopsis.

I. Hispania iisdem moribus vivebat quibus Gallia. Reges illic convocabant Concilia generalia, eorumque canones confirmabant. Concilium Toletanum tertium convocationis est à Recaredo Rege, qui canones ejus editio suo confirmavit. Tum temporis Gallia Narbonensis pertinebat ad regnum Hispania. Cinthila Rex confirmavit Concilium Toletanum quintum.

II. Episcopi Hispani distinguebant causas quæ trahenda erant in Concilio generali ab iis quæ pertinebant ad cognitionem Conciliorum provincialium. Probatur ex Concilio Toletano quarto.

III. Concilium Toletanum octavum jubet ut diversitas judiciorum referatur ad Concilium universale Hispaniarum.

I. ERUM ne quis existimet Reges nostros excessisse limites auctoritatis suæ, cùm generalia regni Concilia convocabant, eorumque canones confirmabant, adferam exemplum Hispaniarum, in quas eadem praxis introducta est statim atque Recaredus Rex, Gothicae stirpis, ejus Arrianismo, catholicam religionem amplexus est. Is ergo Concilium Toletanum tertium congregavit anno quingentesimo octagesimo nono, cui interfuerunt Episcopi sex provincialium Hispania, aut per se, aut per legatos suos, scilicet Toletanae, Hispalensis, Bracarensis, Emeritensis, Tarragonensis, & Narbonensis, quæ tum pertinebat ad regnum Hispania. Vnde factum ut Concilium illud, itemque alia generalia, dicatur *Synodus Episcoporum totius Hispanie & Gallie*. Editi sunt in eo Concilio canones xxii. quos editio suo confirmavit Recaredus, eorumque titulos ei inseruit: *Capitula enim que nostris sensibus placita, & discipline congrua, à presenti conscripta sunt synodo, in omni auctoritate sive Clericorum, sive laicorum, sive quoramicunque omnium obseruentur & maneant. Infra: Has omnes constitutiones ecclesiasticas, quas summatim breviterque perstrinximus, sicut plenius in canone continentur, manere perenni stabilitate sanctius. Subscriptio autem ejus ita habet: Flavius Recaredus Rex hanc deliberationem, quam cum sancta definivimus synodo, confirmans sub-*

scripti. Tum subscribunt Metropolitani, Episcopi, & absentium Legati, LXXI. numero. Concilium porrò Toletanum quintum anno sexcentesimo trigesimo sexto edicto suo confirmavit Rex Cinthila.

II. Exemplo Africae & Galliarum, Hispaniarum Episcopi distinguebant causas quæ tractandæ erant in Concilio generali ab iis quæ pertinebant ad cognitionem Conciliorum provincialium. Disertè id docet canon tertius Concilij Toletani quarti à Rege Sisenando convocati anno sexcentesimo trigesimo tertio, cui presufuit Isidorus Hispalensis: *Si causa fidei est, aut quelibet alia Ecclesiae communis, generalis totius Hispanie & Gallie synodus convocetur. Si vero nec de fide nec de communis utilitate trahabitur, speciale eis Concilium uniuscujusque provinciæ, ubi Metropolitanus elegerit, peragendum.*

III. In Concilio octavo Toletano habito anno DCLII. jussu Regis Recesvithi, canone xi. nova quedam causa reservatur Concilio universalis, videlicet cùm in quæstione quæpiam reperitur diversitas judiciorum: *Vt illic de diversitate judiciorum protestante lites habeant terminum ubi Spiritus sanctus universalem coadunaverit cætum. Dein Concilium juber ut universi canones horum Conciliorum, generalia statuta, inviolabiliter observentur.*

C A P V T X X I V .

Synopsis.

I. Ignoratio canonum pessimum dedit ecclesiasticam positionem sub finem primæ Regum nostrorum dynastie. Inde factum ut nonnullæ genitæ in imite Rheni ad idolatriam converterentur. Ea de causa misus in Germaniam Bonifacius; quem Gregorius secundus Papa commendavit Karolo Martello. Obsecrata erat in regno Austrasiorum consuetudo celebrandorum Conciliorum.

II. Carlemannus Dux Francorum convocavit Concilium Liptinense; cuius etiam decretæ confirmavit Bonifacius, Missus sancti Petri. Decernit autem Carlemannus iuxta sanctorum canones.

III. Pippinus convocavit Synodum Suesionensem; cuius canones editi sunt sub nomine Pippini; quemadmodum Liptinenses sub nomine Carlemanni. Solus Pippinus illic decernit confirmationem canorum, cum consilio ceterorum. De appellationibus tangunt ab abusu. Vox illa vel interdum equivalit coniunctioni Et. Servi Dei, id est, Abbatis.

IV. Zacharias Papa cinquæ confirmavit quæ aucta Liptinas & Suesionem æcta fuerant. Authorum suum vocat commonitionem, Principum vero, mediationem. Expenduntur verba Zacharie.

V. Pippinus Rex synodum Vernensem congregavit. Canone quarto precipiunt ut bis in anno celebretur synodus; ubique Domus Rex iussit, in ejus